

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Først vil jeg godt sige: Jeg tror ikke, at fru Pia Christmas-Møller kan dokumentere tilbage fra den tid, da de fire partier havde flertal, at man tromlede det ene forslag igennem efter det andet. Det mener jeg faktisk ikke man kan dokumentere.

Men i øvrigt kan jeg da så bare som personlig oplysning sige, at jeg var meget i tvivl om, hvorvidt vi havde 90 mandater bag os i den periode. Det kunne jeg stort set høre på hvert eneste gruppemøde at vi nok ikke havde, og det gav jo i hvert fald en meget spændende oplevelse. Jeg er lige ved at sige, at det var afslappende for CD's gruppe at komme i en mindretalsregering.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at fru Pia Christmas-Møller skal lade være med at bruge så store ord. Jeg vil bare igen minde om, at i 1979, da hr. Erhard Jakobsen faktisk foreslog firkloverregeringen, grinede man ikke bare her i salen, da grinede man også på gangene og i aviserne og i fjernsynet, og hvor man ellers kunne komme til at grine. Da ønskede Venstre og De Konservative overhovedet ikke en konstruktion, der lignede det. Den tanke blev jordet den ene gang efter den anden, og jeg må erindre fru Pia Christmas-Møller om, at bare tre år efter var det utænkelige rent faktisk sket. Og det synes jeg da var udmærket.

Men altså lad os nu tage den henad vejen. Jeg har ingen forventning om, at det sker i det kommende år, men det kan jo altid være, at det sker på et andet tidspunkt. Lad os nu se.

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg ved ikke, om hr. Peter Duetoft har helt tjek på den politiske historie, men det var jo faktisk sådan, at allerede i 1975 var man på vej til at danne en firkloverregering. Det Konservative Folkeparti blev temmelig groft hånet for, at vi rent faktisk troede på den konstruktion. Lige siden har vi set perspektiver i at samle de borgerlige partier i et fælles borgerligt regeringsarbejde. Det lykkedes i 1982, og vi har gode erfaringer med det.

Jeg vil gerne igen til hr. Peter Duetoft sige, man skal passe på med at overfortolke de parlamentariske konsekvenser af den forligsaftale, der er indgået i år. Vi går efter resultater, men vores primære mål er at skaffe landet en ny borgerlig regering. Det skal der ikke herske nogen som helst tvivl om.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil sige til fru Pia Christmas-Møller, at jeg overfortolker ikke noget. Man har lov til stadig væk at erindre om, at umulige ting tidligere er blevet til noget, og at man i øvrigt altid har lov til at se små forårstegn, hvor de så er. Man har altså ikke desto mindre valgt en anden linje end sin forbrødrede partner gennem mange år, og det er meget fornuftigt.

Så vil jeg bare sige til fru Pia Christmas-Møller, at jeg mener faktisk at kunne den danske politiske historie i den nyere tid ganske godt. Jeg kan godt huske situationen, hvor hr. Glistrup ikke ville noget som helst. Men det, jeg taler om, er rent faktisk forsøget på at danne en firkloverregering efter SV-regeringen. Dengang sagde man hånende, at når et parti som Venstre kunne drømme om at gå sammen med Socialdemokraterne, var der nok ingen fremtid for et firklover; man sagde, at det slet ikke kunne lade sig gøre. Men historien igennem har man jo sagt mange ting, der senere viste sig at kunne lade sig gøre, og derfor drømmer jeg videre. Og denne debat får mig i hvert fald ikke til at ændre på det.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg kan ikke tilbageholde en bemærkning om, at fru Pia Christmas-Møller her fra talerstolen nærmest må have givet udtryk for skizofreni. Fru Pia Christmas-Møller siger, at Det Konservative Folkeparti vil fælde denne regering så hurtigt som muligt for at få et borgerligt alternativ, og samtidig har man indgået forlig og stemmer for finansloven.

Jamen der ligger da i denne finanslovtale en klar prioritering, for ved afstemningen i eftermiddag kunne man måske have fældet regeringen, hvis man ikke var nået til et resultat. Så er det da simpelt hen at prioritere opgaverne at sige: Vi går først og fremmest efter resultaterne, og hvis vi så hen ad vejen kan komme til at fælde regeringen, er det da helt fint. Ellers er der overhovedet ingen sammenhæng i det her, for ved at indgå dette forlig forlænger man denne regerings liv, eller også havde regeringen forhandlet til anden side.

Men det er da vel ikke skizofreni, vi taler om her, vel?